

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 151/06
13.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ББ и ВВ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.бр.1389/05 од 30.9.2005. године, у седници одржаној 13.7.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.бр. 1389/05 од 30.9.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Вршцу П.759/01 од 30.3.2005. године: ставом првим изреке обавезане су тужене да тужиоцу солидарно исплате по основу накнаде штете за издржавање, негу и старање мајке странака пок. ПП 756.922,44 динара са законском затезном каматом од 1.10.2004. године и да надокнаде тужиоцу трошкове поступка од 287.073,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за 72.538,05 динара на име накнаде трошкова сахране пок. ПП, за 6.151,28 динара на име трошкова текућег одржавања куће у ГГ и за 98.000,00 динара на име трошкова поступка.

Пресудом Окружног суда у Панчеву Гж.бр.1389/05 од 30.9.2005. године преиначена је првостепена пресуда тако што је део тужбеног захтева тужиоца да му тужене солидарно исплате износ преко 504.614,88 динара са законском затезном каматом преко тог износа, као и да му надокнаде трошкове поступка преко 191.382,00 динара са законском затезном каматом преко тог износа одбијен, а у осталом делу жалба тужених је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), који се у поступку по ревизији у овој парници примењује на основу члана 491. став 1. тог закона, Врховни суд Србије је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. тог става, на коју је у ревизију указано, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама који нису противречни изведеним доказима, а у побијаној пресуди оцењени су жалбени наводи од одлучног значаја.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука странке су деца пок. ПП. Од 1.1.1991. до њене смрти 5.4.1996. године о њој су се искључиво бринули тужилац и његова супруга - чували су је, пружали јој потребну негу, обезбеђивали лекарску помоћ и набављали лекове. Њој је била неопходна стална помоћ, јер је била склеротична, није смела да се сама креће даље од куће, а неколико месеци пре смрти лежала је непокретна. Примала је пензију и додатак за туђу негу и помоћ, али они нису били довољни за њено издржавање, па је тужилац искључиво сносио трошкове који нису могли да се покрију из њених примања. По одбијању пензије и додатка за туђу негу и помоћ коју је примала непокривени трошкови тужиоца за њено издржавање са обрачунатом законском затезном каматом од доспелости до 30.9.2004. године били су према налазу вештака 756.922,33 динара. Отац странака је умро __.1981. године. Странке су на једнаке делове наследили његову имовину, али су тужене 21.7.1986. године поклонице тужиоцу наслеђену имовину уз договор да подигне надгробни споменик родитељима, што је он и учинио. Странке нису постигле договор да тужилац издржава мајку, а да се тужене зато одрекну свог наследног дела. Тужилац је бринуо о мајци зато што је тужена ВВ тада живела у иностранству, а тужена ББ није била у могућности да се брине о мајци. Заоставштину мајке странке су наследили на једнаке делове.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно је закључено да су тужене обавезне да тужиоцу надокнаде штету за учињене трошкове издржавања мајке, а на основу члана 319. став 1. Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник РС" бр. 22/80..."Службени гласник РС" бр. 29/01). На основу те одредабе лице које је сносило трошкове издржавања неког лица има право на накнаду учињених

основу те одреде лице које је сносило трошкове издржавања неог лице има право на накнаду у износу трошкова од лица које је по том закону било дужно да даје издржавање, ако су учињени трошкови били потребни. Тужене су на основу члана 302. став 1. тог закона биле обавезне да издржавају мајку, а учињени трошкови су били потребни.

На основу члана 302. став 1. Закона о браку и породичним односима и тужилац је био обавезан да издржава мајку. Због тога му је на основу члана 319. став 1. тог закона правилно досуђена накнада штете коју није био дужан да сноси у износу од 504.614,88 динара, што преставља 2/3 од непокривених трошкова тужиоца за издржавање мајке странака.

На основу члана 319. став 2. Закона о браку и породичним односима тужене су биле дужне да заједнички издржавају мајку са тужиоцем, па су правилно солидарно обавезане да тужиоцу надокнаде учињене трошкове издржавања.

Ревизијским наводима да је тужилац подигао 4.000 аустријских шилинга са штедне књижице тужене ВВ, да јој није вратио позајмљених 30.000 аустријских шилинга, већ их је потрошио за изградњу гробнице за родитеље странака и да су тужене поклонице земљу тужиоцу да би издржавао мајку, оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 398. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз